

Τεύχος 05 Ιούνιος 2013

Διμηνιαία Περιοδική Έκδοση

Newsletter

Περιεχόμενα

Η έννοια της «Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας»

Παράγοντες που δρουν ανασταλτικά στην επίτευξη της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας

Πρότυπα Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας

Η Προσβασιμότητα του Ελληνικού Διαδικτύου

Πίνακας: Επίπεδο προσβασιμότητας

Η προσβασιμότητα της επίσημης ιστοσελίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Απόψεις εκπαιδευομένων για τα προγράμματα συνδικαλιστικής εκπαίδευσης αιρετών στελεχών του αναπηρικού κινήματος

Το παρόν συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και εθνικούς πόρους στο πλαίσιο της πράξης «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑ – Α.Π. 7, Α.Π.8, Α.Π.9» του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση».

Editorial

Ιωάννης Βαρδακαστάνης
Πρόεδρος Ε.Σ.Α.μ.Ε.Α.

Στην εποχή που διανύουμε η Ηλεκτρονική Προσβασιμότητα αποτελεί σημαντικό ζήτημα, ιδιαίτερα για τα άτομα με αναπηρία. Σχετική αναφορά υπάρχει και στη Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των ΑμεΑ, που θέτει τις βάσεις για την απόδοση στους πολίτες με αναπηρία συγκεκριμένων δικαιωμάτων με τρόπο δεσμευτικό για τα Κράτη - Μέλη του ΟΗΕ. Συγκεκριμένα, ορίζονται συγκεκριμένες πρόνοιες για τη διασφάλιση κάποιων ελαχίστων μέτρων που εξασφαλίζουν στα άτομα με αναπηρία πρόσβαση, σε ίση βάση με τους άλλους, μεταξύ άλλων «στην ενημέρωση και επικοινωνία, συμπεριλαμβανομένων τεχνολογιών και συστημάτων πληροφοριών, και σε άλλες εγκαταστάσεις και υπηρεσίες, που είναι ανοικτές ή παρέχονται στο κοινό, σε αστικές και αγροτικές περιοχές».

Ειδική αναφορά για το θέμα της Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας γίνεται στα άρθρα 9 και 21 της Σύμβασης, όπου πλέον η (ηλεκτρονική) πρόσβαση στην

(ηλεκτρονική) πληροφορία αποκτά την ίδια βαρύτητα με εκείνη της (φυσικής) πρόσβασης σε κτίρια και εγκαταστάσεις, με ιδιαίτερη μάλιστα αναφορά στο διαδίκτυο.

Στο παρόν newsletter αναλύονται πτυχές της «Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας», ως θεματικής ενότητας των εκπαιδευτικών προγραμμάτων που παρέχονται σε στελέχη του εθνικού αναπηρικού κινήματος. Το αναπηρικό κίνημα, μέσω των προγραμμάτων συνδικαλιστικής εκπαίδευσης, δημιουργεί ένα υποστηρικτικό πλαίσιο προκειμένου τα στελέχη να συνειδητοποιήσουν τους περιορισμούς που επέβαλαν οι παραδοσιακές παραδοχές (ιατρικό μοντέλο προσέγγισης της αναπηρίας) στην προσωπική ανάπτυξη, την αυτονομία και τον αυτοπροσδιορισμό των ατόμων με αναπηρία, και συνεπώς να προχωρήσουν στην αναθεώρηση/μετασχηματισμό αυτών, μέσω της συλλογικής δράσης, αξιοποιώντας τις δυνατότητες του κοινωνικού μοντέλου για την αναπηρία.

Καλή Ανάγνωση.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Επιμέλεια - Επεξεργασία:
Ανθή Χατζηπέτρου

Αρχισυνταξία:
Τάνια Κατσάνη

Έκδοση:
Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία
Κεντρικά Γραφεία:
Ελ. Βενιζέλου 236, Τ.Κ. 163 41, Ηλιούπολη
Τ: (+30) 210 9949837
e-mail: esaea@otenet.gr
<http://www.esaea.gr>

Σχεδιασμός - Παραγωγή:
Team Work Communication LTD
Λ. Συγγρού 229, Τ.Κ. 171 21, Ν. Σμύρνη
Τ: (+30) 210 3303556-7
e-mail: info@twc.gr
<http://www.twc.gr>

Η έννοια της «Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας»

Με τον όρο «ηλεκτρονική προσβασιμότητα» νοείται ότι, στη χρήση μιας ηλεκτρονικής υπηρεσίας ή ψηφιακού περιεχομένου για κάθε εργασία που ο κάθε χρήστης εκτελεί, και ανεξαρτήτως των ιδιαίτερων ικανοτήτων ή περιορισμών του χρήστη λόγω αναπηρίας, υπάρχει τουλάχιστον μια αλληλουχία από ενέργειες εισόδου/εξόδου που οδηγεί στην αποτελεσματική ολοκλήρωση της εργασίας αυτής. Η μη εφαρμογή ηλεκτρονικής προσβασιμότητας συνιστά άμεση διάκριση σε βάρος των ατόμων με αναπηρία είτε ως εξυπηρετούμενων, είτε ως εργαζόμενων και υποψήφιων εργαζόμενων στη βάση των επιταγών του άρθρου 10 «Εύλογες Προσαρμογές» του Ν. 3304/2005 (Αρ. ΦΕΚ 16/Α΄-27/01/2005)».

Σε τεχνικό επίπεδο, η ηλεκτρονική προσβασιμότητα του περιεχομένου του διαδικτύου θέτει τεχνικές για την υπερπήδηση φραγμών και τεχνικών δυσκολιών που συναντούν τα άτομα με αναπηρία, στην προσπάθειά τους να συμμετάσχουν ισότιμα στην Κοινωνία της Πληροφορίας. Το βασικότερο όμως βήμα για την υπερπήδηση αυτή είναι η κατανόηση του ότι τα όποια εμπόδια

προκύπτουν εν τέλει από τη μη ορθή κατασκευή ψηφιακών υπηρεσιών και περιεχομένου από τους κατασκευαστές λογισμικού, κατασκευή η οποία δεν συμμορφώνεται με διεθνώς καθιερωμένες τεχνικές προδιαγραφές κατασκευής. Ως παράδειγμα, όλοι ενδεχομένως θα μπορούσαν να φανταστούν και να σκιαγραφήσουν σε μία κόλλα χαρτί το σπίτι των ονείρων τους, όμως η πραγματική κατασκευή του ώστε αυτό να είναι κατοικήσιμο προϋποθέτει αναγκαστικά (βάσει κείμενης Νομοθεσίας) την τεχνογνωσία ενός αρχιτέκτονα, ενός μηχανολόγου, ενός υδραυλικού, ενός πολεοδόμου, τις σχετικές άδειες ανέγερσης που εκδίδονται από μία Δημόσια Αρχή και πλήθος άλλων προαπαιτούμενων, ώστε το οικοδόμημα αυτό να μην καταρρεύσει και να μην προκαλέσει απρόκλητη ζημία σε τρίτους.

Η έννοια της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας αφορά τη δυνατότητα αξιοποίησης των συστημάτων πληροφορικής και της ηλεκτρονικής πληροφορίας σε οποιαδήποτε μορφή της από όλους, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρία και των ηλικιωμένων. Κατά τρόπο ανάλογο της

κατασκευής, βάσει συγκεκριμένων προδιαγραφών, ενός σπιτιού το οποίο για να στεγάσει ένα ζευγάρι, τα βρέφη τους και αργότερα τα παιδιά τους ή τους ηλικιωμένους γονείς τους, οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες θα πρέπει εκ κατασκευής να εμπεριέχουν όλα εκείνα τα δομικά συστατικά που τις καθιστούν προσβάσιμες και εύχρηστες για τους όλους (το μεγαλύτερο δυνατό σύνολο) ανεξαιρέτως τους πολίτες, χωρίς αποκλεισμούς.

Η πρόνοια αυτή επομένως οριοθετεί την ορθή και συνεπή, έναντι του τελικού χρήστη, κατασκευή, προστατεύοντάς τον από την «αυθαίρετη δόμηση» ψηφιακού περιεχομένου, η οποία όπως συνήθως και στις περιπτώσεις κατασκευαστικών έργων πηγάζει από την υιοθέτηση προσωπικών πρακτικών προς όφελος των λίγων ή ακόμα και της πλειοψηφίας, ή για βραχυπρόθεσμα οικονομικά οφέλη.¹

¹ Δρ. Μπασδέκης Ιωάννης, (2012), «Ηλεκτρονική Προσβασιμότητα και Αναπηρία». Το εγχειρίδιο αποτελεί παραδοτέο της Πράξης «Προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης για την Αναπηρία – Α.Π.7,8,9», που υλοποιεί η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία».

Παράγοντες που δρουν ανασταλτικά στην επίτευξη της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας²

Το Διαδίκτυο και οι υπηρεσίες του έχουν σήμερα ενσωματωθεί σε μεγάλο βαθμό στην κοινωνία μας με αποτέλεσμα να χρησιμοποιούνται όλο και πιο συχνά για να λαμβάνουμε πληροφορίες όλων των μορφών, να συμμετέχουμε στην εκπαίδευση και κατάρτιση αλλά και στη διασκέδαση, να ψάχνουμε για δουλειά αλλά και να έχουμε επιχειρήσεις ή εμπόριο, να συναλλασσόμαστε με το δημόσιο αλλά και με υπηρεσίες υγείας, ακόμη δε να επικοινωνούμε και να αναπτύσσουμε κοινωνικές σχέσεις (...).

Τρεις είναι οι κύριοι λόγοι, και μάλιστα αλληλοεξαρτώμενοι, που δεν έχουν επιτρέψει μέχρι σήμερα να έχουμε στην Ε.Ε. μεγάλο ποσοστό από

προσβάσιμες ιστοθέσεις και ηλεκτρονικές υπηρεσίες, παρόλο που αναγνωρίζουμε ότι αποτελεί βασικό ανθρώπινο δικαίωμα:

- **Το κόστος:** Οι μελέτες έχουν δείξει ότι για να καταστεί μια υπάρχουσα ιστοθέση προσβάσιμη μπορεί να χρειάζεται ως και 30% πρόσθετες δαπάνες του αρχικού κόστους της. Εάν όμως η προσβασιμότητα περιληφθεί ως παράμετρος στον αρχικό σχεδιασμό, δηλαδή πριν την υλοποίησή της, τότε το πρόσθετο κόστος είναι περίπου 2%. Είναι εντυπωσιακό επίσης και το εξής αποτέλεσμα μελέτης-σεναρίου: έστω ότι πραγματοποιήθηκαν 30% πρόσθετες δαπάνες για να γίνουν οι δημόσιες ιστοθέσεις προσβάσιμες, και έστω ότι μόνο το 10% των ΑμεΑ και των ηλικιωμένων θα χρησιμοποιήσει αυτές τις υπηρεσίες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, και μάλιστα, μόνο δύο φορές το χρόνο, τότε, η ανάλυση κόστους/οφέλους δείχνει ότι, σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, θα προκύψει κέρδος 250.000€ (στην περίπτωση που το 40% των ΑμεΑ και των ηλικιωμένων θα χρησιμοποιήσει τις ίδιες υπηρεσίες, αλλά τρεις φορές το χρόνο, τότε θα προκύψει κέρδος 3.372.000€).

² Απόσπασμα άρθρου του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Γ. Κουρουπέτρογλου στην «Ελευθεροτυπία», 29 Απριλίου 2010.

- **Η τεχνολογική άγνοια:** αν ρωτήσετε πτυχιούχους Πληροφορικής ή γενικότερα τεχνικούς ανάπτυξης ιστοσελίδων, θα διαπιστώσετε ότι δεν γνωρίζουν πως θα τις σχεδιάσουν και θα τις αναπτύξουν ώστε να είναι προσβάσιμες. Μεγάλο μερίδιο της ευθύνης αυτής έχουν και τα Πανεπιστήμια καθόσον δεν περιλαμβάνουν στα προγράμματα σπουδών θέματα ηλεκτρονικής προσβασιμότητας.
- **Η μη εφαρμογή των πολιτικών:** Παρά την ύπαρξη γενικών πολιτικών για την ηλεκτρονική προσβασιμότητα, αυτές αναφέρονται κυρίως στις δημόσιες ιστοθέσεις και υπηρεσίες και τα περισσότερα κράτη μέλη της Ε.Ε. δεν διαθέτουν σχετικές ισχυρές νομοθετικές ρυθμίσεις, για παράδειγμα ανάλογες των Η.Π.Α. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, αφενός μεν οι τεχνικές προδιαγραφές της ανάπτυξης ιστοθέσεων πολλές φορές να μην περιλαμβάνουν όρους προσβασιμότητας, και αφετέρου, να μη δίνεται το δικαίωμα στους ενδιαφερόμενους ΑμεΑ να ασκήσουν τα δικαιώματά τους δικαστικά.

Πρότυπα Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας

Η νέα έκδοση 2.0 των Οδηγιών για την Προσβασιμότητα του Περιεχομένου του Ιστού, (WCAG 2.0) καθορίζει τον τρόπο για να καταστεί το περιεχόμενο του Ιστού προσβάσιμο από άτομα με αναπηρία. Η προσβασιμότητα αφορά ένα μεγάλο εύρος αναπηριών, συμπεριλαμβανομένων οπτικών, ακουστικών, κινητικών, γνωστικών, μαθησιακών και νευρολογικών αναπηριών, καθώς και αναπηριών ομιλίας και γλώσσας. Παρότι οι οδηγίες αυτές καλύπτουν μεγάλο εύρος θεμάτων, δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες όλων των ατόμων με αναπηρία για όλους τους τύπους ή βαθμούς αναπηρίας ή για συνδυασμούς αυτών. Επιπλέον, η τήρηση των οδηγιών αυτών θα καταστήσει το περιεχόμενο του Ιστού πιο εύχρηστο σε ακόμη περισσότερους χρήστες, συμπεριλαμβανομένων και των ηλικιωμένων ατόμων με μεταβαλλόμενες ικανότητες λόγω της γήρανσης.

Το πρότυπο αυτό που αποτελεί διεθνώς το de facto πρότυπο ηλεκτρονικής προσβασιμότητας για το διαδίκτυο και αποτελεί Σύσταση του W3C από τις 11 Δεκεμβρίου 2008.

Η Προσβασιμότητα του Ελληνικού Διαδικτύου³

Στην Ελλάδα, το επίπεδο του δείκτη προσβασιμότητας παρουσιάζει εικόνα εφάμιλλη με εκείνης όλων των άλλων χωρών. Κατά τη διάρκεια της τελευταίας εξαετίας, στο πλαίσιο χρηματοδότησης έργων πληροφορικής του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης υλοποιήθηκαν πληθώρα διαδικτυακών υπηρεσιών μη

προσβάσιμων από άτομα με αναπηρία, εφόσον το συγκεκριμένο χρηματοδοτικό πλαίσιο συμπεριελάμβανε μη δεσμευτική πρόνοια για υιοθέτηση προδιαγραφών προσβασιμότητας. Βεβαίως, στο χρηματοδοτικό πλαίσιο ΕΣΠΑ λόγω του ότι έχει ληφθεί ιδιαίτερη μέριμνα για την υιοθέτηση των προδιαγραφών WCAG 2.0 σε επίπεδο συμμόρφωσης τουλάχιστον ΑΑ, αναμένεται η εικόνα του δείκτη να αλλάξει προς το καλύτερο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του δείκτη προσβασιμότητας του Ελληνικού Διαδικτύου (βλ. Εικόνα: Η Προσβασιμότητα του Ελληνικού Διαδικτύου), διαφαίνεται ότι η πρόσβαση στους διαδικτυακούς τόπους γίνεται ολοένα και δυσκολότερη για τα άτομα με αναπηρία. Συγκεκριμένα, βάσει των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας που διενεργήθηκε το 2004 και το 2008 σε δείγμα 256 ελληνικών διαδικτυακών τόπων, βρέθηκαν:

³ Δρ. Μπασδέκης Ιωάννης, (2012), «Ηλεκτρονική Προσβασιμότητα και Αναπηρία». Το εγχειρίδιο αποτελεί παραδοτέο της Πράξης «Προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης για την Αναπηρία – Α.Π.7,8,9», που υλοποιεί η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία».

Το 2004:

- ποσοστό 73% των ιστοχώρων δεν ήταν προσβάσιμοι,
- 25% ήταν προσβάσιμοι σε ικανοποιητικό βαθμό και
- μόνο το 1% ήταν πλήρως προσβάσιμοι (συμμορφούμενοι με τις οδηγίες κατασκευής προσβάσιμοι περιεχομένου WCAG 1.0 επίπεδο AA).

Το 2008, τα αντίστοιχα ποσοστά ήταν:

- ποσοστό 85% των τόπων του δείγματος βρέθηκε να μην καλύπτει τις απολύτως βασικές προϋποθέσεις προσβασιμότητας,
- ποσοστό 14% αυτών μπορεί να προσπελαστεί από άτομα με αναπηρία με ικανοποιητικό τρόπο και
- μόνο το 1% αυτών μπορεί να θεωρηθεί πλήρως προσβάσιμο από αναπηρία.

Η Προσβασιμότητα του Ελληνικού Διαδικτύου

Basdekis et al, 2010. An overview of web accessibility in Greece: a comparative study 2004–2008, Universal Access in the Information Society

Πίνακας: Επίπεδο προσβασιμότητας

	2004			2008		
	Μη	Μερικώς	Πλήρως	Μη	Μερικώς	Πλήρως
Δημόσια Διοίκηση	63%	38%	0%	73%	25%	3%
Νοσοκομεία	75%	25%	0%	100%	0%	0%
Ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες	81%	19%	0%	100%	0%	0%
Ινστιτούτα	43%	43%	14%	79%	21%	0%
Μεταφορές	83%	17%	0%	92%	8%	0%
Τριτοβάθμια εκπαίδευση	53%	47%	11%	0%	69%	31%
Οργανισμοί	87%	11%	2%	80%	17%	2%
Πρωτοβάθμια & δευτεροβάθμια εκπαίδευση	67%	33%	0%	80%	17%	2%
Μέσα μαζικής ενημέρωσης	85%	15%	0%	95%	5%	0%
Μερικό άθροισμα (Δημόσιος τομέας)	71%	28%	1%	83%	17%	1%
Ηλεκτρονικά καταστήματα	100%	0%	0%	100%	0%	0%
Ηλεκτρονικές τραπεζικές συναλλαγές (e-banking)	100%	0%	0%	100%	0%	0%
Εταιρείες τηλεπικοινωνιών	100%	0%	0%	100%	0%	0%
Άλλα	100%	0%	0%	100%	0%	0%
Μερικό άθροισμα (Ιδιωτικός τομέας)	100%	0%	0%	100%	0%	0%
Σύνολα	73%	25%	1%	85%	14%	1%

Ο πίνακας περιέχει τρία επίπεδα κατηγοριών. Το 1ο αφορά το χρόνο διενέργειας της έρευνας με τιμές το 2004 και το 2008. Το 2ο επίπεδο αφορά το επίπεδο προσβασιμότητας με τη χρήση των χαρακτηρισμών: μη προσβάσιμο (μη), ικανοποιητικά προσβάσιμο (μερικώς) και πλήρως προσβάσιμο (πλήρως). Η τρίτη κατηγορία (γραμμές) αναφέρει τον τομέα δραστηριότητας. Ο πίνακας περιέχει τιμές σε ποσοστά και μερικά σύνολα για το Δημόσιο και τον Ιδιωτικό τομέα.

Τα πολύ χαμηλά ποσοστά προσβασιμότητας των διαδικτυακών υπηρεσιών στην Ελλάδα έχουν άμεσες

επιπτώσεις στον πληθυσμό των ατόμων με αναπηρία, καθώς δεν είναι ακόμα σε θέση να αξιοποιούν τα οφέλη που προσφέρονται από την τεχνολογική πρόοδο. Για τη βελτίωση της προσβασιμότητας του Ελληνικού διαδικτύου θα πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια από όλους τους εμπλεκόμενους, προκειμένου η ανάπτυξη των ψηφιακών υπηρεσιών να λαμβάνει υπόψη τις σχετικές σχεδιαστικές αρχές και κατασκευαστικές τεχνικές από τα πρώτα κίονα στάδια, αποφεύγοντας το μεγάλο κόστος που μπορεί να προκύψει από τις όποιες εκ των υστέρων παρεμβάσεις.

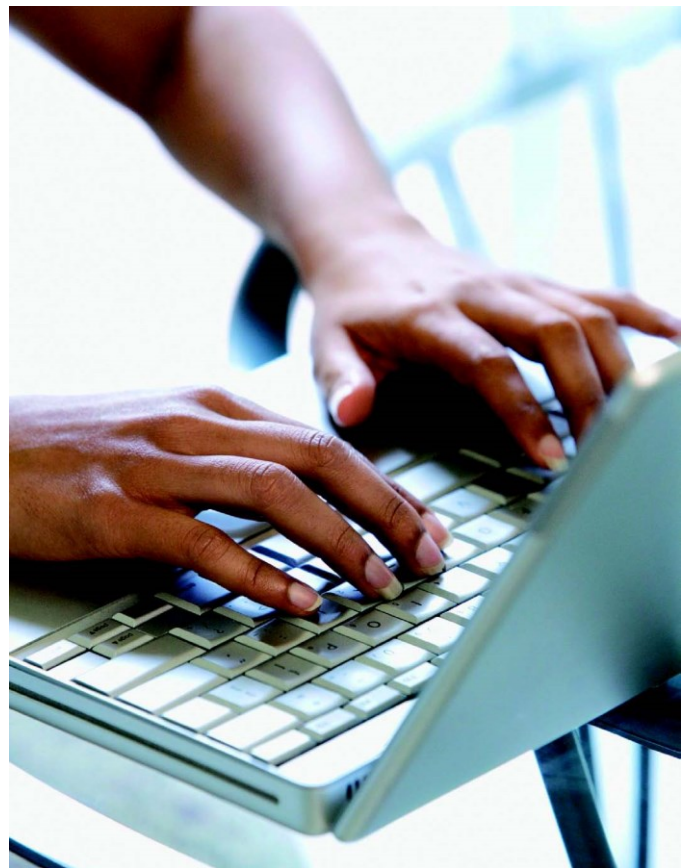
Η προσβασιμότητα της επίσημης ιστοσελίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η σημασία της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας εξάιρεται στην επίσημη σελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴: «Όλοι οι επίσημοι δικτυακοί τόποι των οργάνων της ΕΕ – γνωστοί συνολικά ως EUROPA – πρέπει να τηρούν τις διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές για την προσβασιμότητα του Διαδικτύου, έτσι ώστε όσο το δυνατόν περισσότεροι επισκέπτες να μπορούν να αξιολογούν και να κατανοούν το περιεχόμενό του.

Στόχος μας είναι να εφαρμόσουμε τις Κατευθυντήριες γραμμές για την προσβασιμότητα του περιεχομένου του Διαδικτύου (WCAG) (έκδοση 1.0) που εξέδωσε η World Wide Web Consortium (W3C, Κοινοπραξία Παγκόσμιου Ιστού) στο πλαίσιο της Πρωτοβουλίας για την προσβασιμότητα του Διαδικτύου (WAI) .

Όλοι οι νέοι δικτυακοί τόποι της πύλης EUROPA πρέπει να ανταποκρίνονται στο επίπεδο συμμόρφωσης A (προτεραιότητα 1), δηλαδή να πληρούν τα βασικά κριτήρια που θέτουν οι προαναφερθείσες κατευθυντήριες γραμμές του WCAG.

Ορισμένες από τις εισαγωγικές σελίδες “προτεραιότητας” της πύλης EUROPA φέρουν ήδη το λογότυπο “W3C – WAI A” που δείχνει ότι πληρούν τα κριτήρια του επιπέδου συμμόρφωσης A. Καταβάλλουμε προσπάθειες για να αναβαθμίσουμε όσο το δυνατόν περισσότερες σελίδες χαμηλού επιπέδου, ώστε να πληρούν τα ίδια κριτήρια προσβασιμότητας (αν και αυτές δεν χρειάζονται λογότυπο)».

⁴ http://europa.eu/geninfo/accessibility_policy_el.htm

Απόψεις εκπαιδευομένων για τα προγράμματα συνδικαλιστικής εκπαίδευσης αιρετών στελεχών του αναπηρικού κινήματος

Δρ. Π. Αλβανός,

Μαθηματικός,

Ειδικό Γυμνάσιο - Λύκειο Παπανικολάου

Ο Δρ. Πάρης Αλβανός και ο κ. Εμμανουήλ Ζηδιανάκης καταγράφουν την εμπειρία τους από το σεμινάριο για την Ηλεκτρονική Προσβασιμότητα που πραγματοποιήθηκε από την Ε.Σ.Α.μεΑ., στο πλαίσιο υλοποίησης των πράξεων «Προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης για την Αναπηρία – Α.Π.7», «Προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης για την Αναπηρία – Α.Π.8», και «Προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης για την Αναπηρία – Α.Π.9» και συγκεκριμένα του Υποέργου 1 ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΑμεΑ της Δράσης 2 με τίτλο «Πρόγραμμα εξειδίκευσης εκπαίδευσης στελεχών και εργαζομένων του αναπηρικού κινήματος στο σχεδιασμό επιμέρους τομέων πολιτικής για θέματα Αναπηρίας». Εκπαιδευτής του σεμιναρίου ήταν ο Δρ. Ιωάννης Μπασδέκης.

«Είμαι εκπαιδευτικός στην ειδική αγωγή και ομολογώ ότι δεν γνώριζα την ουσία του όρου “ηλεκτρονική προσβασιμότητα”. Η περιέργεια σε συνδυασμό με το καθήκον για επαγγελματική ανάπτυξη με οδήγησε στο να υποβάλω την αίτησή μου και να γίνω κοινωνός αυτής της εξαιρετικής

εμπειρίας. Στο πλαίσιο της ανάπτυξης των δεξιοτήτων μου ως λειτουργού της μέσης εκπαίδευσης έχω παρακολουθήσει πάμπολλα επιμορφωτικά προγράμματα και σεμινάρια. Το πρόγραμμα “Ηλεκτρονική προσβασιμότητα” θα το κατέτασσα στα 2-3 πιο ενδιαφέροντα. Αυτό που το

έκανε να ξεχωρίζει ήταν ότι δεν περιοριζόταν σε κάποιο θεωρητικό πλαίσιο αλλά έγιναν ad hoc παρεμβάσεις σε φορείς που καταστρατηγούσαν τα δικαιώματα των ΑμεΑ για ηλεκτρονική προσβασιμότητα.

Βέβαια, κυρίαρχο ρόλο στη διαμόρφωση ενός προγράμματος επιμόρφωσης έχει ο εισηγητής. Συνεπώς, θα πρέπει να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στο κ. Μπασδέκη, ο οποίος έδειξε ότι κατέχει και τις γνώσεις

του αντικειμένου αλλά και τις δεξιότητες ενός επιτυχημένου εκπαιδευτή ενηλίκων. Ολοκληρώνοντας την θέση μου θα ήθελα να επαινέσω την υποδειγματική υλοποίηση του έργου και την άριστη συνεργασία με τους συνεργάτες της Ε.Σ.Α.μεΑ. και να ευχηθώ να συνεχίσουν και γιατί όχι να ενταθούν παρόμοια εκπαιδευτικά προγράμματα διότι είναι εξαιρετικά χρήσιμα και μπορούν να έχουν θετικό αντίκτυπο στις τοπικές κοινωνίες».

Εμμανουήλ Ζηδιανάκης,

Μέλος Γ.Σ. Ε.Σ.Α.μεΑ.

«Η επαφή με εξειδικευμένους εκπαιδευτές και η συνεχής επικοινωνία μαζί τους έχει πρακτικά αποτελέσματα. Για παράδειγμα, εμείς μεταφέραμε όλη την τεχνογνωσία που αποκτήσαμε κατά τη διάρκεια των σεμιναρίων στο Σωματείο μας στο Δήμο της Ρόδου και δημιουργήσαμε Επιτροπή Προσβασιμότητας. Σε κάτι ανάλογο προχωρούμε και με την Περιφέρεια. Επίσης, συνεργαστήκαμε με την αρμόδια υπηρεσία πάνω στον σχεδιασμό της προσβασιμότητας στην Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου. Σε τουριστικούς προορισμούς όπως η Ρόδος, έχουμε το εξής φαινόμενο: πολλές τουριστικές μονάδες δηλώνουν προσβάσιμες χωρίς να είναι, είτε φυσικά είτε ηλεκτρονικά. Χρειάζεται να γίνει μια πραγματική καταγραφή και να

υπάρξει σωστή αξιολόγηση και πιστοποίηση, για να γνωρίζουν όλοι, και οι επισκέπτες με αναπηρία, τι έχουν να προσμένουν και να αντιμετωπίσουν. Γενικώς, μετά την παρακολούθηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, τα στελέχη του αναπηρικού κινήματος είμαστε πιο ενδυναμωμένα, ξέρουμε τι να διεκδικήσουμε και μπορούμε να συνεισφέρουμε σε πολλά διαφορετικά επίπεδα.

Σε μελλοντικά προγράμματα συνδικαλιστικής εκπαίδευσης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάγκη να μάθουμε τις νέες αρμοδιότητες που έχουν διάφοροι φορείς μετά τον Καλλικράτη, ώστε να γνωρίζουμε σε ποιον να απευθυνόμαστε αναλόγως κάθε φορά της διεκδίκησης».

Το παρόν συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και εθνικούς πόρους στο πλαίσιο της πράξης «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑ – Α.Π. 7, Α.Π.8, Α.Π.9» του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση».